

CORONA EN DE LINKSE | DOOR RÜDIGER RAULS

Posted on 26. November 2020

Een standpunt van Rüdiger Rauls.

Na de zomervakantie treft de tweede golf van de pandemie de westerse samenlevingen grotendeels onvoorbereid. Waardevolle tijd was verspild in het geschil over verantwoordelijkheden en belangen. Toch zijn de goedkeuringswaarden van de heersers niet in gevaar. Linkse kritiek, als die al bestaat, blijft grotendeels ineffectief.

Tegenstrijdig Links

Na de vluchtelingen crisis (1), het dieselschandaal en de klimaatbeweging Fridays for Future is de huidige corona-crisis het laatste maatschappelijke debat waarin links als beweging en ook als partij nauwelijks politieke accenten kan leggen. Door zijn onduidelijke houding, die niet gericht is op de belangen van de kleine mensen, verliest hij steeds meer zijn maatschappelijke betekenis. Het loopt achter bewegingen aan die niet het natuurlijke milieu zijn van degenen die het volgens links zou moeten vertegenwoordigen en die het van oudsher vertegenwoordigt: de proletarische groepen van de bevolking.

Niet alleen verliest het steeds meer het contact met hen, ook links - wat dat ook moge zijn - valt in zichzelf uiteen. Vanuit de politieke oersoep, die zich links noemt, kristalliseren zich steeds duidelijker twee verschillende stromingen: een idealistisch-morele en een materialistisch-analytische. Het sociale verlies aan betekenis treft deze laatste bijzonder hard.

Net als de partijen die de Duitse regering decennialang hebben voorzien, heeft links zijn invloed op de interpretatie van sociale en politieke processen verloren aan krachten die brede maatschappelijke groepen aan zich kunnen binden door middel van emotionalisering, zoals de Groenen en de AFD. Maar ook zogenaamde samenzweringstheoretici krijgen steeds meer invloed. Wat bij FfF al was geïntimideerd, komt nu steeds vaker voor bij zijdelingse denkers: de grenzen tussen rechts en links worden vervaagd. Weltanschauung wordt bepaald door persoonlijke gevoeligheden, niet door het kijken naar de wereld, het waarnemen van de werkelijkheid.

De politieke machteloosheid en de tegenstrijdigheden van links komen vooral tot uiting in de kritiek op de

Duitse Corona-maatregelen, die worden beschuldigd van allesbehalve een serieuze belangstelling voor de gezondheid van de bevolking. De linkse zakenjournalist Ernst Wolf twijfelt er bijvoorbeeld aan dat "politici ineens zoveel om de gezondheid van ons allemaal geven dat ze al het andere eraan ondergeschikt maken"(2) Dit onthult een misantropie die niet als de een wordt gezien, maar die aan anderen wordt toegeschreven.

Dergelijke antikapitalistische kritiek is vooral onder linksen wijdverbreid. Zij gaat echter grotendeels voorbij aan de pandemie als een wereldwijd fenomeen waartegen niet alleen de Duitse regering actie onderneemt. Deze nationaal beperkte visie gaat voorbij aan het feit dat regeringen over de hele wereld proberen de infectie in te dammen. Het gaat voorbij aan het feit dat de cijfers dramatischer zijn wanneer regeringen zoals de Amerikaanse en Braziliaanse regeringen de besmetting bagatelliseren zoals ze dat doen.

Sluit uw ogen

Bovendien zijn veel critici die zichzelf als links beschouwen, het er niet mee eens dat regeringen als de Russische of Cubaanse, die door de meeste linksen geneigd zijn sympathiek te zijn, soortgelijke maatregelen nemen waarvoor zij de Duitsers veroordelen. Maar de tegenstrijdigheid wordt nog groter als men de Duitser vergelijkt met het veel hardere optreden van de Chinese regering.

Veel linkshandigen willen deze tegenstrijdigheden niet accepteren of proberen ze te omzeilen met nietszeggende formuleringen over zogenaamde andere voorwaarden. Deze moeten echter worden genoemd en ook worden uitgelegd in hun betekenis voor de verschillende beoordelingen, anders gaan de geloofwaardigheid en de ernst ervan verloren.

Bovendien verzwakt u, door deze discussie niet te accepteren, uw eigen argumentatievermogen. Dergelijke discussies moeten worden gevoerd om vooruitgang te boeken in het kennisproces. Een linkshandige zonder kennis over de drijvende krachten van maatschappelijke ontwikkelingen is niet in staat om het maatschappelijk denken te overtuigen en te beïnvloeden.

De algemene veroordeling van ongedefinieerde elites alleen al kan punten scoren met de morele verontwaardiging. Maar hun goedkeuring is niet solide, omdat het emotioneel gedreven is, en daarom gemakkelijk te manipuleren. Verontwaardiging kan het bewustzijn op de lange termijn niet vervangen.

Succesvol China

Ook al laten de westerse opinieleiders meestal geen goede haren op het hoofd van China zitten, toch leveren ze rapporten af die het verschil maken in ziektebestrijding daar en in het Westen duidelijk aan de mediaconsument. Terwijl in de wereld buiten de Volksrepubliek dagelijks nieuwe hoogtepunten worden bereikt, registreert China zelf al wekenlang geen of slechts een klein aantal nieuwe infecties. Vervolgens wordt echter consequent actie ondernomen.

Toen medio oktober in de megastad Qingdao Corona-gevallen bekend werden, werd "binnen vier dagen een massaproef uitgevoerd op tien miljoen mensen". ... Mensen uit andere steden die in de afgelopen dagen uit Qingdao waren teruggekeerd, werden ook getest"(3) Op dezelfde manier werd actie ondernomen in de Oeigoerse stad Kashgar, waar meer dan vijf miljoen mensen binnen een paar dagen werden getest.

De Chinezen handelen snel en effectief. "Om de laboratoria te ontlasten, werden tien tests gecombineerd tot één. Elke woonwijk kreeg een stadion toegewezen waar de proeven werden uitgevoerd. Het personeel ... werd gerekruteerd uit verschillende overheden, staatsbedrijven en onder studenten. En buurtcomités ... informeerden de mobiele testteams waar oude mensen woonden die niet naar het stadion konden gaan"(4). Op deze manier konden besmette mensen snel worden geïdentificeerd en behandeld, waardoor de verdere verspreiding van de epidemie effectief kon worden bestreden.

De Verenigde Staten daarentegen "heeft nu meer dan 83.000 nieuwe infecties per dag ... en ongeveer 225.000 sterfgevallen in verband met het coronavirus, meer dan enig ander land in de wereld" (5). Deze cijfers zijn sindsdien binnen enkele dagen verdubbeld. Hoewel de infectiecijfers in Duitsland nog steeds laag lijken in vergelijking met die van de VS en andere westerse landen, lijkt de strijd in dit land te struikelen in vergelijking met de Chinese aanpak en de successen.

Misleidende cijfers

Maar de Duitse waarden vertekenen het beeld van wat er gebeurt. Vergeleken met andere landen is het aantal besmette mensen laag, maar dat geldt ook voor het aantal tests, hoewel deze zijn uitgebreid van 400.000 per week van maart tot juni 2020 tot 1,2 miljoen sinds eind augustus. Dit heeft natuurlijk geleid tot een toename van het aantal gevallen, wat kan worden gezien als een stap voorwaarts in het opsporen van besmette mensen. Maar dit is niet van belang zolang de infectieketens niet kunnen worden getraceerd.

Hier ontbreekt de relatie met China. De Duitse corona-app, waarvoor tientallen miljoenen zijn uitgegeven, blijkt grotendeels ineffectief te zijn. Het vindt onvoldoende acceptatie onder de bevolking om effectief te zijn. Bovendien is het gebruik ervan beperkt en wordt het aan de geïnfecteerde personen overgelaten om te beslissen of zij hun ziektestatus aan de app willen doorgeven, ondanks de gegarandeerde anonimiteit. Het heeft vrijwel geen voordeel over de Europese grenzen heen, zodat besmette personen de infectie ongemerkt tussen Europese landen kunnen verspreiden.

Aangezien echter "elke nieuw besmette persoon verdere infecties kan veroorzaken, stijgen de aantallen steeds sneller zolang de verspreiding niet effectief kan worden ingedamd door uitgebreide tests en het traceren van contacten" (6). Het is dus duidelijk dat men zich bewust is van het verband tussen het testen en het snel opsporen van contacten aan de ene kant en de verspreiding van de pandemie aan de andere kant.

Massa-testen in plaats van lockdown

Luxemburg had zijn teststrategie al in mei 2020 gewijzigd. "Meer tests zijn een strategie om het virus op een andere manier te bestrijden", aldus de Luxemburgse minister van onderzoek Claude Mersch, "in een poging om besmette personen op grotere schaal uit te filteren en de gezonde meerderheid hun vrijheid terug te geven"(7). Omdat "ongeveer de helft van degenen die positief testten geen symptomen vertoonden op het moment van de uitstrijkjestest.(8)

In plaats van te leren van de Luxemburgse en Chinese ervaringen werden de testprocedures echter niet

uitgebreid, hoewel de testcapaciteiten in de Duitse laboratoria beschikbaar waren. Zelfs in mei konden ze al "bijna 900.000 tests per week evalueren"(9).

Dan is de strategie van Duitsland, net als nu, om niet lukraak te testen. "Het doel moet veeleer zijn om goed gebruik te maken van de beschikbare tests"(10). Dus daar is de hond begraven. We hebben niet voldoende testcapaciteit: ofwel hebben we niet op tijd genoeg tests uitgevoerd, ofwel wilden we op de verkeerde plaats geld besparen ten koste van de gezondheid van de bevolking.

Nu ligt het kind in de put en breekt de keten van besmetting en contacttracering af, vooral bij de onopgemerkte besmette. Toch wordt de procedure van alleen "personen met ziekteverschijnselen moeten een test doen" nog steeds gevolgd. Hetzelfde geldt voor degenen die rechtstreeks contact hebben gehad met een besmette persoon"(11). De geïnfecteerden zonder symptomen blijven onherkenbaar.

Deze aanpak bevordert echter de pandemie, omdat deze het virus onherkenbaar en onbewust verspreidt. De epidemie wordt versneld door het feit dat het steeds langer duurt om testresultaten te verkrijgen. In de tussentijd kunnen mensen met een negatief testresultaat in een later stadium geïnfecteerd zijn geraakt, maar ze geven de infectie dan met een vals gevoel van veiligheid door. Aan de andere kant hebben de niet-opgespoorde positieven door de vertragingen nog meer tijd om het virus onbewust te verspreiden.

Inmiddels hebben na China ook andere Europese landen ingezien dat rommelen het aantal infecties niet vermindert. Slowakije, de Tsjechische Republiek en recentelijk ook Oostenrijk hebben gekozen voor massale tests omdat het onmogelijk is geworden de infectie op te sporen, niet in de laatste plaats vanwege een gebrek aan personeel.

Ook de Duitse gezondheidsautoriteiten lijken de handdoek in de ring te hebben gegooid. In ieder geval wordt het opsporen van de infectie nauwelijks meer genoemd. In plaats daarvan worden verdere beperkingen op het contact voorgeschreven, maar zonder dat men enig idee heeft van de wijze van besmetting en dus van de zin van deze procedure. Want in Frankrijk, met zijn strengste exit- en contactbeperkingen in heel Europa, dalen de infectiecijfers nauwelijks.

Een noodoplossing

De verdere uitbreiding van de tests wordt echter niet belemmerd door strategische overwegingen, maar simpelweg door een gebrek aan personeel, materiaal en laboratoria. Dit gebrek wordt strategie genoemd. Volgens de studie is de reden voor de ontoereikende apparatuur niet het falen van de overheid, maar "de enorme toename van het aantal contacttesten op symptoomvrije mensen" (12). Het is duidelijk dat er niets geleerd is van de mislukkingen aan het begin van de epidemie en van de Chinese ervaring.

Terwijl Federaal Minister van Volksgezondheid Jens Spahn eind januari nog stevig overtuigd was van de onschadelijkheid van het virus en de superioriteit van zijn eigen westerse systeem ten opzichte van de Chinezen, werden de tekortkomingen in zijn eigen strategie al snel opgemerkt. Er was een gebrek aan maskers om de bevolking en andere medische hulpmiddelen te beschermen.

Om deze omissie te verdoezelen, hebben de verantwoordelijken lange tijd maskers als nutteloos, zelfs schadelijk gepresenteerd. Vandaag de dag worden degenen die geen maskers dragen echter vervolgd. Gezien deze tegenstrijdigheden is het niet verwonderlijk dat veel mensen de regering en haar maatregelen wantrouwen.

Bovendien is door de geringe personeelsbezetting bij de gezondheidsinstanties en bij de overheid als geheel slechts ongeveer een derde van de contacten met succes opgespoord. Het Bondsministerie van Volksgezondheid, dat verantwoordelijk is voor de tekortkomingen, geeft zichzelf de schuld, want "het Robert Koch Instituut ontdekt de oorsprong van de infectie bij minder dan 30% van alle infecties"(13).

De vraag rijst ook of de intensivering van de tests zelfs politiek gewenst is. Telkens weer ontstaan er geschillen tussen de federale overheid en de ziektekostenverzekeraars over de vraag wie de kosten van dergelijke maatregelen moet dragen. Bovendien zou met de toename van het aantal tests het aantal besmette personen in Duitsland nog verder toenemen. Misschien zouden deze cijfers Duitsland binnenkort in een minder gunstige positie brengen dan de andere Europese landen, waarvan het zich nog steeds probeert te onderscheiden met een zekere zelfgenoegzaamheid.

Hoe goed en belangrijk de vermindering van de sociale contacten ook is gezien de bijzondere omstandigheden, het is verkeerd om het vrijetijdsgedrag van de burgers hiervan de schuld te geven. De meeste schendingen van de afstandsregel vinden niet plaats tijdens privéfeesten, en zeker niet wanneer deze gebeurtenissen in de open lucht plaatsvinden.

Veel belangrijker voor de verspreiding van het virus zijn waarschijnlijk de leef- en woonomstandigheden van de meeste mensen. Omdat het virus zijn oorsprong in gesloten ruimtes viert. Hierover worden echter nauwelijks enquêtes en studies uitgevoerd. Cijfers en bevindingen met betrekking tot de verantwoordelijkheid van levensomstandigheden voor de verspreiding van corona zijn onvoldoende. En het lijkt erop dat regeringen dit onderwerp niet in het openbaar willen bespreken.

Infectiegevaar Armoede

Maar steeds weer moeten we verslag uitbrengen over de arbeidsomstandigheden, met name in de vleesindustrie, als aanleiding voor grote infecties. Zo is de huisvesting van volgepropte Oost-Europese werknemers in Duitse slachthuizen steeds weer het uitgangspunt voor virusuitbraken. Dat geldt ook voor de vluchtelingenaccommodatie, waar veel mensen lang bij elkaar moeten blijven in een zeer beperkte ruimte. Hier werkt de infectie van een enkele persoon als een aanval van een biologisch wapen.

Maar de woonomstandigheden van veel burgers in de buitenwijken van de Europese metropolen en de sociale woonwijken van industriële agglomeraties zijn niet veel beter. De incidenten in Göttingen en Berlijn-Neukölln, waar hele flatgebouwen werden afgesloten vanwege de hoge besmettingsniveaus, zijn bekend. Tot nu toe zijn dergelijke incidenten in Duitsland slechts af en toe bekend geworden. Een blik over de grenzen heen naar Spanje en Portugal biedt echter uitzicht op een mogelijke verdere ontwikkeling, met name wat betreft de huisvestingsomstandigheden.

In Madrid werden uitreisbeperkingen opgelegd aan de woonwijken van bijna een miljoen mensen. "Vooral de armere wijken in het zuiden van Madrid, waar vooral arbeiders en immigranten wonen, worden getroffen. ... Veel gezinnen leven in krappe en soms precaire omstandigheden - een ... reden voor het hogere aantal infecties"(14).

Aan de andere kant mogen de rijken in de welvarende wijken van Madrid zich nog steeds vrij bewegen. Want daar zijn de leefomstandigheden beter en is het aantal gevallen veel lager. Maar Madrid staat niet op zichzelf; "in de arbeiderswijken rond de Portugese hoofdstad Lissabon is een soortgelijke situatie sinds juni nauwelijks meer onder controle geweest"(15).

De invloed van de huisvestingsomstandigheden op de incidentie van infecties in andere sociale groepen en in de samenleving als geheel wordt opnieuw aangetoond door het voorbeeld van Madrid. Velen uit de afgesloten buitenwijken maken gebruik van het openbaar vervoer op weg naar het werk in de binnenstad. "Daar verdienen ze hun geld als verpleegsters, geriatrische verpleegsters, bouwvakkers"(16). Dus het virus blijft niet bij de armen.

Maar dit zijn niet de leefomstandigheden van de meeste laterale denkers en de kinderen van Fridays for Future. Het merendeel van de samenleving leeft onder deze omstandigheden, die niet meer merkbaar zijn in publieke discussies. Niet dat ze daar te dom voor zijn, maar de kwesties waar het intellectuele milieu van de mainstream en de alternatieve mainstream zich mee bezighoudt, zijn niet hun onderwerp.

Verkeerde kritiek

Maar dit zijn de punten van kritiek die een klassenbewust links zou moeten opnemen als het zich betrokken voelt bij de zogenaamde gewone bevolking en er contact mee wil houden of herstellen. Maar in plaats van deze voorwaarden te benoemen en het falen van de Duitse regering aan de kaak te stellen, geeft links, met name het idealistische moraliserende links, zich over aan het veroordelen van juist die maatregelen die nuttig zijn in de strijd tegen de epidemie: Afstandsregulering, verplichte maskers en vermindering van sociale contacten.

Ook al is de meerderheid van de Duitse samenleving niet enthousiast over dergelijke maatregelen, toch ziet zij deze beperkingen als een nuttige bijdrage aan de oplossing van het probleem en steunt zij deze dan ook. Deze meerderheid is vreemd aan het idealistisch-morele denken van bewegingen als de Querdenker, die - zoals de naam al aangeeft - intellectueel gezien meer gevormd zijn.

Deze bewegingen lijken ook niet te beweren bondgenoten te zijn van de zogenaamde kleine of eenvoudige mensen. Ze zien zichzelf eerder als een alternatieve gemeenschap van geschoolde en ingewijde mensen die geloven dat ze de geheime processen en intenties van de machtigen en de elite achter de schermen kunnen doorzien. De levensomstandigheden van de sociale meerderheid lijken hen vreemd. Voor hen is de verdediging van hun eigen individuele vrijheden en persoonlijke rechten van het grootste belang.

Dit is niet te veroordelen, aangezien elke maatschappelijke groep het recht heeft om zijn eigen belangen te behartigen en te strijden voor de handhaving ervan. Het wordt gevaarlijk wanneer een minderheid hogere rechten voor haar eigen belangen opeist en bijvoorbeeld het recht op vrijheid van meningsuiting en vergadering boven het recht op gezondheid, lichamelijke integriteit en leven stelt. Dit gevaar bestaat zowel bij de FfF als bij de laterale denkers.

Maar zelfs degenen die weigeren de pandemie en het virus te erkennen, zijn er niet veilig voor. Net zoals het de aarde niet kan schelen of mensen denken dat het een schijf of een bol is, zo maakt het virus zich niet druk of mensen denken dat het een realiteit is of niet. Het infecteert ook de twijfelaars, omdat de realiteit de overhand heeft.

Bronnen:

- (1) ziehe dazu Rüdiger Rauls: [Migration-und-internationalismus](#)
- (2) [dringend-gebraucht-ein-weiterer-lockdown](#)
- (3) Ärzteblatt vom 15.10.2020: Qingdao: Zehn Millionen Tests, bisher 13 Treffer
- (4) Frankfurter Allgemeine Zeitung vom 27.10.20: Im Zweifel lieber alle fünf Millionen Einwohner testen
- (5) FAZ vom 26.10.2020: Höchststände bei Neuinfektionen
- (6) FAZ vom 23.10.2020: Was die aktuellen Zahlen über das Infektionsgeschehen sagen
- (7) FAZ vom 2.5.2020: Deutsche Labore könnten doppelt so viele Menschen testen
- (8) FAZ vom 2.5.2020: Deutsche Labore könnten doppelt so viele Menschen testen
- (9) FAZ vom 2.5.2020: Deutsche Labore könnten doppelt so viele Menschen testen
- (10) FAZ vom 2.5.2020: Deutsche Labore könnten doppelt so viele Menschen testen
- (11) FAZ vom 31.10.2020: Ausgelastet

- (12) FAZ vom 31.10.2020: Ausgelastet
(13) FAZ vom 19.10.2020: Der unsichere Patient
(14) FAZ vom 21.9.2020: Lockdown für Arme
(15) FAZ vom 21.9.2020: Lockdown für Arme
(16) FAZ vom 21.9.2020: Lockdown für Arme

Rüdiger Rauls Buchveröffentlichungen:

- Krieg um Syrien [Buchbeschreibung](#)
- Wie funktioniert Geld? [Buchbeschreibung](#)
- Kolonie Konzern Krieg – Stationen kapitalistischer Entwicklung [Buchbeschreibung](#)
- Zukunft Sozialismus oder die Grenzen des Kapitalismus [Buchbeschreibung](#)
- Die Entwicklung der frühen Gesellschaften-Die Geschichte Afghanistans [Buchbeschreibung](#)
- Was braucht mein Kind? [Buchbeschreibung](#)
- Späte Wahrheit (Prosa) [Buchbeschreibung](#)
- Herausgeber von:
 - Imre Szabo: Die Hintermänner (ein politischer Krimi) [Buchbeschreibung](#)
 - Imre Szabo: Die Unsichtbaren (ein politischer Krimi) [Buchbeschreibung](#)

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om het artikel te publiceren.

+++

Foto bron: / shutterstock

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over verdere ondersteuningsmogelijkheden vindt u hier:

<https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

BitCoin-adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK